

ב-3.11.15 התקיימה בבית ציוני אמריקה בתל אביב מסיבה מרגשת לכבוד המח"ט חיים ארז, בהגיעו לגבורות. במסיבה השתתפו עשרות מוותיקי החטיבה, משפחת ארז לדורותיה, וסגן מפקד האוגדה במלחמת יו"כ אלוף (מיל.) ג'קי אבן.

נשאו דברים - יוסי רגב, מ"פ ג' מגדוד 1, עמי מורג, מג"ד 2, וסגן מפקד האוגדה ג'קי אבן.

כן הוצגה מצגת שהוכנה ע"י קצין האג"מ צביקה קן-תור, הסוקרת את חייו של חיים ארז, בדגש על תקופתו כמח"ט 421, והושמעו קטעי רשת קשר מהמלחמה.

להלן דברים שנשא יוסי רגב, בתחילת הערב :

ערב טוב

נפל בחלקי הכבוד לייצג את החברים כאן ולדבר בשם כולנו

חיים היקר – הגעת לגיל גבורות – וזו בהחלט סיבה טובה ושמחה למסיבה ולפיכך התכנסנו.

אתה הרי מכיר אותנו – פקודיך מחטיבת הצליחה – בשבילנו אתה לא רק המפקד, אלא אדם רגיש, ובעצם הדבק האנושי שמחבר בינינו.

אנחנו הכרנו אישית את יכולותיך כמפקד, אבל עם השנים, שמענו גם את סיפורי הילדות שלך, על אמך ששלחה אותך אל מעבר לקווים לחפש את אביך בפולין, על דרך הנדודים הארוכה והקשה שעברת **עם קבוצת "ילדי טהרן"** על איך הגעת לארץ כילד בודד לנהלל, ועל המפגש המחודש מספר שנים מאוחר יותר, עם אמך שלא זיהתה אותך והרימה בשנתך את החולצה שלך לחפש צלקת ישנה שתעיד שאכן אתה הוא אתה.

נראה לנו כי החוסן האנושי המיוחד שלך נצרב בך כבר אז בילדותך הרחוקה, ולזה נוספו עם השנים רגישות, פתיחות, לקיחת אחריות ויכולת להשפיע בדרך שקטה וכובשת.

החיוך שלך, הטפיחה על השכם, הם חלק מהקשר הטוב שלך עם האנשים. לחוסן שלך יש חלק ותרומה לחוסן של כל אחד מאיתנו. ולקשר בינינו.

לכולנו ברור שאם זקוקים לעצה, לדעה, או סתם לתמיכה – אתה שם עבורנו. וזה בהחלט לא ברור מאיליו.

גם ללא פקודות אנחנו פועלים בדרך שלך.

אז אפשר לבקש ממך כי תשתחרר קצת מהצניעות? אתה מכיר עוד חטיבה אחת בצה"ל שאנשיה נפגשים, מתראים ועוסקים בפעילות משותפת שלא קשורה למלחמות?

ראה ותהיה גאה בפקודיך על המפגשים הרבים, על הפעולות - בשלומי שבצפון אחרי מלחמת לבנון השניה שהוביל יונתן אדרת ועל הפעילות שמתגבשת בימים אלו למען ישובי עוטף עזה שמוביל עודד מגידו.

הצורך והרצון להשפיע ולסייע גם ממרומי גילנו, שלא דרך כוונות של טנק מגיעה ממך. כל מבצע בכל סדר גודל לא יעמוד בפנינו בפיקודך. אנחנו ממשיכים בחיפוש דרך לסייע ולשמש חלוץ לפני המחנה.

המונח "רוח המפקד" שלעיתים נשמע כקלישאה עבורנו הוא עמוק ואמיתי ורוח המפקד שלנו שורה עלינו גם כשהתותחים אינם רועמים.

לפני כחודש נפגשנו ביום הזכרון למלחמת יום הכיפורים. בדברים שנשאת חיים כמו גם בדברים של האלוף ג'קי אבן עלה והודגש נושא הרעות בכלל ורעות השיריונאים בפרט

אז ברור כעת לשם מה התכנסנו ומהי אחוות שריונאים? תסתכל סביבך – 42 שנה אחרי המלחמה ואנחנו יחד כמו היה זה אתמול.

אז נחזור לרגע לשנת 1973 לערב הצליחה - הוטלה עלינו משימה ייחודית קשה ומורכבת, לשמש ככוח החלוץ המוביל לצליחת תעלת סואץ. – היטיב לתאר זאת צביקה קנטור במאמר שפורסם לאחרונה ב"שריון".

בעת קבוצת הפקודות לקראת הצליחה חשנו התרוממות רוח, אך באמצע הלילה, כשהשתבשו חלק מהתוכניות התחלפה התרוממות הרוח לתחושה קשה שיהיה זה מורכב יותר לעמוד במשימה.

בפיקודך ובהנחייתך, באומץ וקור הרוח שלך, ובשיתוף פעולה מעולה של כל חיילי ומפקדי החטיבה, הצלחנו להתגבר על קשיים מבצעיים ולוגיסטיים מול פני אויב והבאנו את אוגדת שרון ואת צה"ל כולו לצליחה, ולשינוי פני המערכה.

השקט וקור הרוח שלך השרו בטחון על כולנו ואפשרו לנו לתפקד כהלכה. אריאל שרון עצמו, הזכיר לא אחת את התכונות הללו שתרמו לביצועו המוצלח של מבצע הצליחה

מעבר לזה - וכמו שאמר נפוליאון בונפרטה - הצבא צועד על קיבתו וגם כאן הביצועים שלך יוצאים מן הכלל.

השמועה אומרת שבביתך מאירה היא זו שמבשלת אבל שגם אתה בשירות פעיל במטבח. יש חברים שזכו לסעוד על שולחנך, וכאחד מהזוכים, אני ממליץ בחום על מרק השעועית שלך ומבקש בהזדמנות זו לקבל את המתכון.

ואם במזון עסקינן – צרובות בזכרוני הקלמנטינות שאכלתי דקות ספורות לפני שנפצתי, עצרת ביחד עם הטנק שלך ושל צביקה בסמוך אלי (בכלל תסביר לי מה עושה מפקד חטיבה בקו הראשון – בקו החזית הקדמית ביותר??), זזתם מעט לאחור בסמוך לתעלת המים המתוקים, וסימנת לי להגיע אליך רגלית לטנק.

חשבתי לעצמי – "מה עשיתי? מה למח"ט יש לקרוא אישית למ"פ להתייצב אצלו בטנק? **מה לא בסדר??**"

(הערה ::כשימשת מג"ד בגדוד 79 והייתי מ"מ צעיר הערת לי, עם חיור, ואמרת שאת ההרגלים שיש לי מהצנחנים שאשיר לצנחנים ובשריון שאתנהג כמקובל בשריון) לדחוף ל.....

אז עליתי על הטנק שלך בחיל וברעדה והסתבר שהוזמנתי לאכול ארוחת גורמה של קלמנטינות, שצביקה ואתה קטפתם בדרך. לפחות היה לי טעם טוב בפה כשנפצתי מספר דקות אח"כ.

מידע קולינרי נוסף עליו שמעתי מאוחר יותר, נדמה לי שמפיו של גיורא לב, היה על שף מעולה שגוייס לחטיבה, על אווז שניצוד בסביבה ועל רגלי האווז שבושלו ברוטב תפוזים – (מעדן שמוגש במעולות שבמסעדות בפריז).

האלוף אריק שרון הוזמן להתכבד ברגל אווז, אכל אותה בתיאבון, אך לא הראה סימנים של שביעות רצון. משנשאל אם הסעודה ערבה לחיכו, ענה האלוף שרון שזו הפעם הראשונה שהוא רואה שלאווז יש רק רגל אחת. כמובן שהרמז הובן, והזדרזו והגישו לו גם את הרגל השנייה לשביעות רצונו.

חיים -

לפני 10 שנים בדיוק, בטרם מלאו לך 70 שנה, ביקשנו ממך לחגוג איתנו באירוע לכבודך. אתה פטרת אותנו, ואמרת – "עזבו – נחגוג כשאהיה בן 80" ובזה סיכמת את הנושא.

אז עברו 10 שנים, חיכינו בסבלנות, צייתנו לבקשתך, אבל עם תובנה שיש לנו מכשול שיש לעקוף, ולפני מספר חודשים התחלנו להתכונן..

כמובן שזה דרש שרזי ייזום כינוס חברים, בחירת צוותי פעולה, הטלת משימות, חיפוש אתר אפשרי שכלל כמובן טעימות באתרים שונים, קבוצת פקודות, ויציאה למבצע שם הקוד למבצע, – ופל"ש. – ועד פעולה לחיים שמונים.

וכך הופל"ש נפגש, הופל"ש התכנס לדיון. הופל"ש החליט.

היו חילוקי דיעות, ויכוחים. - תענוג.

אז תדע שאמנם רזי ירד קצת למחתרת, אבל הפגישות אצלו היו מאוד טעימות והשותפים להכנות נהנו.

יעידו ויאשרו חברי הצוות – **צביקה קנטור, שמעון זיו, ראובן רוטשטיין, יונתן אדרת, יוסי הכט, עודד מגידו, שמעון בר מאיר** ואנוכי.

גם נשות חברי הופל"ש היו שותפות ותרמו לנו מחוכמת ומהנסיון שלהן. לכולן ולכולם הרבה תודות..

נותרה רק בעיה אחרונה שהיה עלינו לדון בה ובדרכי פעולה אפשריות ואלטרנטיביות, והיא - איך להודיע לך על כוונותינו, ולהבטיח שתסכים לבוא. שוב - ישיבות, שיחות טלפוניות, מיילים בין חברי הופל"ש.

נקבע מי והיכן ואיך תבוצע המשימה, כשצביקה הכין במקביל דרכים אלטרנטיביות למקרה הצורך. (קצין אג"מ זה קצין אג"מ)

כשנפגשנו – מאירה ואתה, חנה ואני במסעדה בת"א, השעה הראשונה הוקדשה לפעולות ריכוך ולהעלאת זכרונות מפגישות בחו"ל, שת"פ של שגריר ישראלי לבין למנכ"ל כי"ל, ונושאי עיסקאות שערכה המדינה,

ואז הועלה הנושא המרכזי, הנשים שלנו "ממש הופתעו", כמובן במרכאות, ותמכו ברעיון במקהלה, וכמובן התקבלה תשובתך הצפויה – פתח ציטוט " עיזבו – נחגוג כשאהיה בן 90" סוף ציטוט

- אז שלפנו את הקלף המנצח של דבריך מלפני 10 שנים – פתח ציטוט - " עיזבו – נחגוג כשאהיה בן 80" סוף ציטוט, והעלינו הטענה שהפניה אליך שהפעם אנו מבקשים למלא את בקשתך מלפני 10 שנים. ניסית שוב לומר " - 90 " אבל הבנת כנראה שהקרב על הצניעות הפעם אבוד, והרי כולנו יודעים שאתה לא אוהב להפסיד, וכך קיבלת עליך את הדין ונתת הסכמתך.

בודאי ברור לך שבמועד בפגישה שלנו הכל כבר היה מסוכם, חולקו הזמנות, וניתנו אישורי השתתפות, והיום התכנית מתממשת.

חיים – אנחנו מברכים אותך, את מאירה ואת כל המשפחה שלך. **תודה על שאתה ממשיך להיות המפקד שלנו כמעט חיים שלמים ומאחד אותנו כקבוצה, תודה שנתת לנו סיבה למסיבה היום,**

בתקופה לא פשוטה שאותה כולנו חווים, מודים לך על הזכות
שהייתה לנו להיות תחת פיקודך, ומבטיחים להפגש שוב ולחגוג את
יום הולדתך ה-90. כל שנותר לנו זה לאחל לך עוד הרבה שנים
טובות ובריאות.

נמלא הכוסות ונרים כוסית לחייך, ולחיי הרעות שבינינו.